

Torah écrite (pentateuque) - Nombres

Chapter 22

- 22,1 ויסעו בני ישראל; ויחטו בערבות מואב, מעבר לירדן ירחו. {ס}
- 22,2 וירא בלק, בן-צפור, את כל-אשר-עשה ישראל, לאמרי.
- 22,3 ויגר מואב מפני העם, מאד--כי רב-הוא; ויקץ מואב, מפני בני ישראל.
- 22,4 ויאמר מואב אל-זקני מדון, עתה ילככו הקהל את-כל-סביבותינו, כלחך השור, את ירק השדה; ובלק בן-צפור מלך למואב, בעת ההוא.
- 22,5 וישלח מלאכים אל-בלעם בן-בער, פתוה אשר על-הנהר ארץ בני-עמו--לקרא-לו: לאמר, הנה עם יוצא ממצרים הנה, כסה את-עין הארץ, והוא ישב, ממלי.
- 22,6 ועתה לכה-נא אכה-לי את-העם הזה, כי-עצום הוא ממני--אולי אוכל וכה-בו, ואגרשנו מן-הארץ: כי ידעתי, את אשר-תברך מבכר, לאשר תאר, יאגר.
- 22,7 וילכו זקני מואב, וזקני מדון, וקסמים, בידם; ויבאו, אל-בלעם, וידברו אליו, דברי בלק.
- 22,8 ויאמר אליהם, לינו פה הלילה, להשבתי אתכם דבר, כאשר ידבר יהוה אלי; וישבו שרי-מואב, עם-בלעם.
- 22,9 ויבא אלהים, אל-בלעם; ויאמר, מי האנשים האלה עמך.
- 22,10 ויאמר בלעם, אל-האלהים: בלק בן-צפור מלך מואב, שלח אלי.
- 22,11 הנה העם הוצא ממצרים, ויכס את-עין הארץ; עתה, לכה קבה-לי אתו--אולי אוכל להלחם בו, וגרשתיו.
- 22,12 ויאמר אלהים אל-בלעם, לא תלך עמם; לא תאר את-העם, כי ברוך הוא.
- 22,13 ויקם בלעם, בבקר, ויאמר אל-שרי בלק, לכו אל-ארצכם: כי מאן יהוה, לתתי להלך עמכם.
- 22,14 ויקומו שרי מואב, ויבאו אל-בלק; ויאמרו, מאן בלעם הלך עמנו.
- 22,15 ויסף עוד, בלק, שלח שרים, רבים וגנבדים מאלה.
- 22,16 ויבאו, אל-בלעם; ויאמרו לו, כה אמר בלק בן-צפור, אל-נא תמנע, מהלך אלי.
- 22,17 כי-כבד אכבדך מאד, וכל אשר-תאמר אלי אעשה; ולכה-נא, קבה-לי, את העם הזה.
- 22,18 ויען בלעם, ויאמר אל-עבדי בלק, אם-יתן-לי בלק מלא ביתו, כסף וזהב--לא אוכל, לעבר את-פי יהוה אלהי, לעשות קטנה, או גדולה.
- 22,19 ועתה, שבו נא בזה גם-אתם--הלילה; ואדעה, מה-ויסף יהוה דבר עמי.
- 22,20 ויבא אלהים אל-בלעם, לילה, ויאמר לו אם-לקרא לך באו האנשים, קום לך אתם; ואך, את-הדבר אשר-אדבר אליך--אתו תעשה.
- 22,21 ויקם בלעם בבקר, ויחבש את-אתנו; וילך, עם-שרי מואב.
- 22,22 ויסר-אף אלהים, כי-הולך הוא, ויטיב מלאך יהוה בדרכו, לשטן לו; והוא רכב על-אתנו, ושני גערו עמו.
- 22,23 ומרא האתון את-מלאך יהוה נצב בדרכו, וסרבו שלופה בידו, למט האתון מן-הדרכו, למלך בשדה; ויך בלעם את-האתון, להטמה הדרכו.
- 22,24 ויעמד מלאך יהוה, במשעול הכרמים-גדר מזה, וגדר מזה.
- 22,25 ומרא האתון את-מלאך יהוה, למלחץ אל-הקיר, ולמלחץ את-רגל בלעם, אל-הקיר; ויסף, להכתה.
- 22,26 ויוסף מלאך-יהוה, עבור; ויעמד במקום צר, אשר אין-דרך לגטות-ימין ושמאל.
- 22,27 ומרא האתון את-מלאך יהוה, להתרביץ פתח בלעם; ויסר-אף בלעם, ויך את-האתון במקל.
- 22,28 ויפתח יהוה, את-פי האתון; ותאמר לבלעם, מה-עשיתי לך, כי הכיתני, זה שלש רגלים.
- 22,29 ויאמר בלעם לאתון, כי התעללת בי; לו-יש-סרב בדי, כי עתה הרגתיך.

- 22,30 וַתֹּאמֶר הָאֵתוֹן אֶל-בְּלָעַם, הֲלוֹא אֲנִכִּי אֶתְנֶנְךָ אֲשֶׁר-תִּכְבֹּת עָלַי מֵעוֹדֶיךָ עַד-הַיּוֹם הַזֶּה--הֲהִסְכֵּן הִסְכַּנְתִּי, לַעֲשׂוֹת לְךָ כֹּה; וַיֹּאמֶר, לֹא.
- 22,31 וַיִּגַּל יְהוָה, אֶת-עֵינֵי בְלָעַם, וַיֵּרָא אֶת-מִלְאָךְ יְהוָה וַצַּב בְּדַרְכּוֹ, וַחֲרָבוֹ שִׁלְפָה בְּיָדוֹ; וַיִּקְדּוּ וַיִּשְׁתַּחֲוּ, לְאִפְּיוֹ.
- 22,32 וַיֹּאמֶר אֵלָיו, מִלְאָךְ יְהוָה, עַל-מָה הִכִּיתָ אֶת-אֶתְנֶנְךָ, זֶה שְׁלוֹשׁ רִגְלִים; הִנֵּה אֲנִכִּי יִצְאָתִי לְשֹׁטָן, כִּי-יִרְט הַדָּרֶךְ לְגִגְדִי.
- 22,33 וַתִּרְאַנִי, הָאֵתוֹן, וַתֵּט לִפְנָי, זֶה שְׁלֹשׁ רִגְלִים; אוֹלֵי בִטְמָה מִפְּנֵי, כִּי עָמָה גַם-אֲתִכָּה הַרְגַתִּי וְאוֹמָה הַחַיִּיתִי.
- 22,34 וַיֹּאמֶר בְּלָעַם אֶל-מִלְאָךְ יְהוָה, חֲטָאתִי--כִּי לֹא יָדַעְתִּי, כִּי אַתָּה וַצַּב לְקִרְאָתִי בְּדַרְכּוֹ; וְעָמָה אִם-נָע בְּעֵינַי, אֲשׁוּבָה לִי.
- 22,35 וַיֹּאמֶר מִלְאָךְ יְהוָה אֶל-בְּלָעַם, לֵךְ עִם-הָאֲנָשִׁים, וְאַפְסֵ אֶת-הַדָּבָר אֲשֶׁר-אָדַבְרְ אֵלָיךְ, אִתּוֹ תִּדְבָר; וַיֵּלֶךְ בְּלָעַם, עִם-שְׂרֵי בָלַק.
- 22,36 וַיִּשְׁמַע בָּלַק, כִּי בָא בְלָעַם; וַיִּצָא לְקִרְאָתוֹ אֶל-עִיר מוֹאָב, אֲשֶׁר עַל-גְּבוּל אַרְנוֹן, אֲשֶׁר, בְּקִצֵּה הַגְּבוּל.
- 22,37 וַיֹּאמֶר בָּלַק אֶל-בְּלָעַם, הֲלֹא שָׁלַחְתִּי אֵלָיךְ לְקִרְאָתֵךְ--לָמָּה לֹא-הִלַּכְתָּ, אֵלָי; הֲאִמְנָם, לֹא אוֹכַל כְּבֹדְךָ.
- 22,38 וַיֹּאמֶר בְּלָעַם אֶל-בָּלַק, הִנֵּה-בָאתִי אֵלָיךְ--עָמָה, הִיכַל אוֹכַל דָּבָר מֵאוֹמָה: הַדָּבָר, אֲשֶׁר יִשִּׂים אֱלֹהִים בְּפִי--אִתּוֹ אָדַבְרְ.
- 22,39 וַיֵּלֶךְ בְּלָעַם, עִם-בָּלַק; וַיָּבֹאוּ, קָרִית חֲצוֹת.
- 22,40 וַיִּזְבַּח בָּלַק, בָּקָר וְצֹאן; וַיִּשְׁלַח לְבְלָעַם, וּלְשָׂרִים אֲשֶׁר אִתּוֹ.
- 22,41 וַיְהִי בְּבֹקֶר--וַיִּקַּח בָּלַק אֶת-בְּלָעַם, וַיַּעֲלֵהוּ בְּמֹת בְּעַל; וַיֵּרָא מִשָּׁם, קִצֵּה הָעָם.